

Billien til at offere har været der, og man tør da ikke sige, at der er vist Mangel paa Pligtopfyldelse. Naar den ærede Minister har skildret Sygehuset i Aarhus med meget grelle Farver, da skal jeg indrømme, at det ganske vist ikke er tilfredsstillende; men naar den ærede Ordsfører siger, at man har taget det sletteste Hus dertil, saa er det ikke Tilfældet, thi det har fra Alders Tid været Sygehus. Man har ikke udføgt denne Bygning til Sygehus, men den er antilberet som mange andre Ting i Berden, der blive gamle, og en Gang i Fortiden har den opfyldt de Fordringer, som den Gang bleve opstillede. Det ligger som sagt langt tilbage i Tiden, og nu opfylder den ikke Tidens Fordringer. Men det maa mindes, at den var bestemt for en Garnison, der blot var Kavallerigarnison, og nu ligger der desuden en halv Brigade, saa at der har maattet staffles andre og nye Lokaltiteter til. Jeg kan aldrig tro, at Kommunen, hvis den var bleven spurgt tidligere — jeg veed ikke, om det er sket — vilde have afflaaet at tilveiebringe et Sygehus; thi Udgifterne dertil ere jo af den Art, hvis Hente refunderes Byen af Statskassen. Jeg tror ikke, at der foreligger nogen Pligtforholdelse i denne Retning, ligesom det ikke maa miskjendes, at der altid har været god Billie hos Byen, og en Vælgelse af, at man ikke har kunnet staffe bedre Kvarterer. Jeg skal oplyse, at Aarhus Kommune den 27de Juli 1867 tilbød Krigsministeriet at bygge Kaserne til hele Garnisonen — det er jo en 6—7 Aar siden — forudsat at det ved en Garnisonslov blev fastsat, hvor stor Garnisonen skulde være. Saa gjentog Kommunen under 1ste Marts 1873 sit Tilbud uden at forlange en Garnisonslov, ja uden at forlange Sikkerhed for, at den fik Garnison; men ganske vist med et bestemt Onske om, at Krigsministeren vilde opgive, hvad Garnison der kunde ventes. Først senere samme Aar gjorde Ministeren sin Vandring gennem Lokaltiteterne i Aarhus, som meget betegnende blev karakteriseret af den ærede Minister selv. Jeg kan derfor ikke forstaa, at den ærede Minister har været saa forbausset over at modtage et Tilbud fra Kommunen hen paa Sommeren — han sagde, at dette Tilbud var kommet uventet — thi i Marts Maaned samme Aar var der sket et Tilbud, rigtignok paa noget andre Betingelser, idet Kommunen nu er gaaet ind paa at tage de Betingelser, Ministeren ønskede, nemlig Reservationer, saaledes, at der intet Forbindende blev for Ministeren uden for, hvad der fornuftigvis altid maa være bindende i saadanne Kontrakter. Jeg tillod mig ved Forhandlingen af en lille Lov at sige, at naar Kommunen i mange Aar har erkjendt, at dens Indkvarteringsforhold have været mindre heldige, og har søgt at gjøre alt Muligt for at afhjælpe Manglerne og derefter er gaaet ind paa en Kontrakt, der medfører en Kapitaludgift af 400,000 Rb., saa maa den tro at have gjort noget Høvsærdigt, idet

naar den viser sig villig til at bringe Kontrakten i Udførelse med al mulig Kraft. Nu kunne de Herrer sige: Hvor i al Berden har Kommunen kunnet gaa ind paa noget Saadant, naar den ikke har nogen som helst Sikkerhed. Jeg kan dertil sige, at som det ved en tidligere Leilighed blev bemærket af et æret militært Medlem: af strategiske Grunde maa der fornuftigvis altid blive en Garnison i denne Stad. Man kan derhos fornuftigvis antage, at der altid vil blive lagt en saa stor Garnison, som der er god og rigelig Plads til. Der var saa meget mere Opfordring for Kommunen til at gaa ind derpaa, som det, der havde sig til Stede, var meget lidt og af tvivlsom Brugbarhed, og det Væsentlige, der skulde opnaas ved en Forandring, var at faae noget for alle Parter virkelig Tilfredsstillende. Man fandt da, at det var bedst at lægge en samlet Plan og gjøre Kapitaludlægget paa een Gang. Der var saa meget mere Opfordring hertil, som Kommunen, hvad den ærede Krigsminister allerede har berørt, allerede havde forsøgt Kaserne systemet under mindre gunstige Forhold i en Rakke af Aar, og set, at de private Folk, der leverede Lokalerne, tjente godt derved, ligesom den ved at opstille sit Budget, kom til det Resultat, at den bestaaende Tilstand medførte en Udgift af 7—10,000 Rb. om Aaret, en temmelig betydelig Sum, og at det nye System ikke vilde medføre en større aarlig Beføstning. Der kommer Spøindet, mine Herrer; thi hvad siger saa Kommunen? Kommunen siger: Ganske vist er der megen Fordel ved at have Soldater spredte i Byen hos Kvarterværter, der kan vindes ganske Betydeligt derved for mange enkelte Borgere og Staaendehere. Paa den anden Side er der ved Kasernebygningens Spørgsmaal om et stort Udlæg, om end Risikoen ikke er absolut, thi Bygningerne ville dog ogsaa kunne indrettes som af Krigsministeren antydet til civilt Brug, for andre økonomiske Diemed. Altsaa, vi maa nu give 7—10,000 Rb. om Aaret for en slet Anbringelse af Soldaterne, og faar omtrent den samme Udgift for en god og fuldkommen Anbringelse af dem, som medfører alle de Fordele, som ligge i Sikkerhed, Befoemmelighed og Moralitet, og nu kommer Spøindet, thi saa siger man: saa tage vi, hvad der er til Soldatens Lære og give Udfald paa den utvivlsomme Fordel, som ved den ældre Indkvarteringsmaade fordeler sig i vort Samfund. Hvorfor gjøre vi nu det? Fordi det er i Statens Interesse, i Krigsbestyrelsens Interesse, i Hærens Interesse og fremfor Alt i Soldaternes Interesse, derfor hvilkte Kommunen har en Pligt, som efter min Formening burde være en Statspligt; men man har lagt denne Pligt over paa Kommunerne, den opfylder den med store materielle Tilflugt og gjør det saa godt som muligt. Den tror bedst at kunne gjøre det paa den Maade, og den maa naturligvis i saa Henseende staa ved sit Ord. Det ærede Medlem for Odense (Det. Hansen) har